

Nr 508

Av herr **Bohman m. fl.**, om en allmän arbetslöshetsförsäkring, m. m.

(Lika lydande med motion nr 405 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

Gösta Bohman (h)

Leif Cassel (h)

Rolf Eliasson (h)

Carl Eric Hedin (h)

Astrid Kristensson (h)

Tage Magnusson (h)

Hans Nordgren (h)

Bo Turesson (h)

Karin Wetterström (h)

Nr 509

Av fru **Eriksson** i Stockholm **m. fl.**, angående rätten till bidrag för vård av barn.

(Lika lydande med motion nr 412 i Första kammaren)

Barn som på grund av sjukdom, psykisk efterblivenhet, vanförhet eller annat lyte behöver särskild tillsyn och vård för lång tid framåt, dvs. minst ett år, har rätt till s. k. vårdbidrag, vilket nu utgår med 60 % av basbeloppet. Beslut om vårdbidrag fattas av försäkringskassan men kan överklagas hos riksförsäkringsverket och i sista hand prövas av socialdomstolen. När vårdbidraget först kom till, var tillämpningen ytterligt snäv och ojämn i de olika kassorna. Nu har en praxis stadgats, men fortfarande lämnas vårdbidraget endast till ca 5 400 barn, alltså en begränsad grupp. Enbart utvecklingsstörda utanför anstalt är inemot 15 000 under 16 år. Därtill kommer barn med kroppsligt handikapp, de psykiskt sjuka och även andra, som borde vara vårdberättigade.

Exempel finns på att barn, som under sin uppväxt är synnerligen vårdkrävande, icke berättigar sina föräldrar till någon ersättning för vårdinsatsen. Här skall främst

nämnas allergisjuka barn, psoriasisjuka och diabetesbarn. Ett psoriasisbarn kan allvarligt försämrats, då temperaturen växlar under en hård vinter. Föräldrarna får följa barnet väl och försöka lindra de allvarliga besvären, som också ofta får psykiska störningar till följd. Bad som behövs kan vara synnerligen svåra att ordna, då huden så starkt förändras och skrämmer omgivningen. Allergisjuka barn kan behöva försas skyddade till skolan, när väderleken är otjänlig. Ständigt kan föräldrars bistånd krävas under »långa» uppväxtår. Men riksförsäkringsverket tolkar ändå situationen så, att kravet på »särskild tillsyn och vård» icke anses uppfyllt.

En annan kategori, som vägras vårdbidrag, är de diabetessjuka barnen, som vid vuxen ålder kan bli helt arbetsföra och ta fullt samhälls- och familjeansvar men som under uppväxtåren har ett oroligt sjukdomsförlopp. T. o. m. tvillingpar med diabetes från sitt första år har sålunda vägrats vårdbidrag. Vårdaren har haft att ge insulin två gånger om dagen, observera insulinkänningar, klara lämpligt diet och ha ständig kontroll över barnen. Även då barnen går i skolan krävs noggrann observans från hemmets sida. Skolmaten, insulininjektionerna tidigt på morgnarna vållar problem, och vårdaren måste vara beredd att ta emot barnet, om barnet går hem från skolan under dagen eller har motionsövningar. Vissa tider blir nästan alla diabetesbarn så trötta på injektionerna, att de måste hjälpas över svårigheterna, även sedan de nått mellan- och högstadiet. Det är mycket svårt för diabetesbarn att ha både far och mor i förvärvsarbete.

Mycken fostran och träning av alla barn med handikapp kan f. ö. inte lyckas utan stödet hemifrån. Ett vårdbidrag skulle vara en stimulans för föräldrarna i deras bemödanden att stödja läkares behandling och göra skolans arbete lättare. Detta är f. ö. just vad lagstiftningen avsett med vårdbidraget. När inte vårdbidraget utgår i relaterade och andra fall, måste detta följaktligen strida mot lagens mening.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning av förutsättningarna för rätt till vårdbidrag med sikte på större användning av bidraget och en rättvisare tillämpning beträffande vissa nu utestängda barngrupper.

Stockholm den 24 januari 1968

Nancy Eriksson (s)
i Stockholm

Gördis Hörnlund (s)

Marta Lindberg (s)

Henry Allard (s)

Gunbjörg Thunvall (s)

Mary Holmqvist (s)